

(ليکوال: محسن حنيف)

دلته د حج هغه عمومي حکمتونه بيانېږي چې په قرآن کي يې يادونه شوې ده. اسلام د الله دين دی او الله حکيم ذات دی، کارونه او حکمتونه يې ډېر حکمتونه او گټي لري. دا بېله خبره ده چې خيښي وخت د هر عبادت سره يوځای حکمت نه ذکر کېږي، يا د هر چا ذهن نه په رسېږي. خوداسي احکام هم لرو چې حکمتونه او گټي يې يوځای ورسره ذکر شوي دي آن تردې چې په خيښي احکامو کي گټي اوزيانونه سره پرتله شوي هم دي؛ لکه د شرابو په مسأله که چې و ابي په دې کي لويه گناه هم شته او خلکو ته گټي هم لري، خو گناه يې ترکېتو ډېره لويه ده. به دي اړه سورة البقرة: ۲۱۹ وگوره. الله تعالی ويلي:

﴿ وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَاتِ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي شَيْئًا وَطَهَّرَ بَيْتَ اللَّطَائِفِ وَالْقَابِئِينَ وَالرُّكَّعَ السُّجُودَ وَأَذْنَ فِي السَّمَاوَاتِ يَلْحَجُّ يَأْتُوكَ رِجَالًا لَا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَكَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي آيَاتٍ مَّمْلُوءَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقْنَاهُمْ مِنْ بِهِيمَةٍ الْآتَنِفِ فَاكُلُوا مِنْهَا وَأَطْمَئِنُوا بِالْأَسَاسِ الْفَقِيرَ نَدْرَأْ يُقَضُوا تَقْضَاهُمْ وَلِيُؤْفُوا نَذْرَهُمْ وَيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴾ الحج: ۲۶ - ۲۹

ترجمه: چې کله مي ابراهيم ته د بيت الله ځای وټاکي او حکم مي ورته وکړ چې زما سره هيڅ شى مه شريکوه او د طواف کوونکو، درېدونکو، رکوع او سجده کوونکو لپاره زما کورپاک وساته. په خلکو کي د حج اعلان وکړه، خلک به درته راشي پلي او پرهرتش نسي اوښ سپاره چې د هري لري لاري درته روان وي د دې لپاره چې خپلي گټي وويني او په معلومو ورځو کي د الله نوم پر هغه څارويو حيوانانو ياد کړي چې دوى ته ئې ورکړي، نو د هغو څخه خورئ او خوراک ورکوي هغه بدحالي فقير ته. بيا دي خپلي خپري لري کړي او خپل نذرونه دي پوره کړي او پرېڅو اني کوردي طواف وکړي.

دلته په اجمالي ډول ويل شوي چې خلک دي د دې لپاره حج ته راشي چې خپلي گټي مشاهده کړي. که د دغو گټو تفصيل وغواړو دا به کومي گټي وي؟ طبيعي ده چې گټي هم مادي کېدای شي او هم معنوي؛ قرآن کریم چې د حج د بحث په پای کي ويلي: ﴿ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴾ البقرة: ۲۰۱

ترجمه: اي زموږ ربه! موږ ته هم په دنيا کي ښه حالت را په برخه کړه او هم په آخرت کي ښه حالت او د اورد عذابو مو وساته. دغه آيت د هغو خلکو درېځ سم بولي چې د دنيا او آخرت دواړو گټي ئې غوښتي. اول مادي گټي دي او دويم معنوي دي.

په حج کي د مادي گټو د جملو څخه تجارت او مالي لاس ته راوړنه هم ده؛ لکه قرآن کریم چې و ابي: ﴿ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ... ﴾ البقرة: ۱۹۸

ترجمه: پر تاسو کومه گناه نشته په دې کي چې (د حج په وخت کي په تجارت کولو سره) د خپل رب څخه روزي وغواړئ. (په دې اړه د تفصيل لپاره: صحيح البخاري کتاب الحج باب التَّجَارَةِ أَيَّامِ الْمُؤَسِمِ: ۱۷۷۰ وگوره)

په حج کي د معنوي گټو د جملې څخه راتلونکي برخي دي:

(۱) د الهي فرض ادا کول او د گناه څخه خلاصون؛ لکه څرنگه چې په فضايلو په بحث کي د دې خبري دلايل ياد شول.

د حج د مادي او معنوي گټو د جملې څخه راتلونکي برخي دي:

۱- د مسلمانانو له حاله خپرېدل.

۲- د مختلفو دودونو څخه خپرېدل.

۳- د معلوماتو کچه يې پراخېدل، بند او عبرت اخيستل؛ ځکه الله تعالی ويلي:

﴿ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَأَتَاهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ﴾ الحج: ۴۶

ترجمه: آيا دوى په ځمکه کي نه دي گرځېدلي ترڅو داسي زړونه ولري چې عقل په وکاروي، يا داسي غوږونه ولري چې (حق) په واورې؛ ځکه (د حق څخه) سترگي نه ښه ښکاري، ليکن هغه زړونه ښه ښکاري چې په سينو کي دي.

۴- د ورورولۍ او ملي يووالي درس:

په حج کي ټول خلک: غريب او شتمن په يو ډول احرامي جامو کي الله تعالی ته درېږي. د دغه کار غوښتنه دا ده چې د دوى ترمنځ

دسيهي، رنگ، ژبي او حتی فقهي مذهب تعصب نه وي، بلکي ټول مسلمانان به په يو امام پسې لمونځ کوي او د مسلمانانو د هر مذهب شخص جي هملته ومري، همدا يو امام د کوم تبعيض پرته د ټولو مسلمانانو جنازه کوي.

۵- د حوصلي، زغم او نبو اخلاقو درس:

په حج کي د مختلفو سيمو، بېلابېلو ژبو خلک يو د بل سره په ډېره ښه فضا کي نژدې ژوند کوي، يو بل نه خوروي؛ ځکه ټول د يوه ملت لارويان دي چې هغه د اسلام ملت دی؛ د دې ټولو څخه بايد افغان مسلمان ولس دا زده کړي چې يو بل څه ډول وزغبي او په آرامه ژوند ورسره وکړي: الله تعالی ويلي:

﴿ الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَةٌ ۖ فَمَنْ رَمَسَ فِيهَا فَلَا رَفْعَ وَلَا سُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ ۗ ﴾ البقرة: ۱۹۷

ژباړه: حج معلومي مياشتي دي، نوکه چا په دغو مياشتو کي د حج پرېکړه وکړه، (احرام ئې وتړی) نو بيا نه جنسي اړيکي، نه بې امري او نه جگړه شته په حج کي.

۶- د سولي او امن راوستلو درس:

د بيت الله په شاوخوا حرم کي داسي امن او سلامتي وي چې د نړۍ په هيڅ ځای کي نشته. خلکو ته په کارده چې د همدې ځايه د ځان سره د امن او سولي پيغام واخلي: (أ) ځکه د يوې خوا امن د حج مرکز بيت الله او هغه سپېڅلي چاپېريال شعاردی؛ د بيت الله په اړه الله تعالی ويلي دي: ﴿ إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِلْعَالَمِينَ ۗ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مِّمَّا بُرِّهِيهِمْ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا ۗ ۝ آل عمران: ۹۶ - ۹۷

ترجمه: يقيناً اولی کور چې د خلکو لپاره ايښوول شوی همغه دی چې په مکه کي دی، مبارک او نړيوالو ته لارښود. په هغه کي ښکاره نښانې دي: د ابراهيم د ربخ او څوک چې ورننوزي خوندي (په امن) وي.

﴿ جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْكُبْرَىٰ حَرَامًا قِسْمًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهُدًى وَالْقَلْبَةَ ۗ ذَلِكَ لَتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَمْلِكُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۗ ﴾ المائدة: ۹۷

ژباړه: الله د کعبې دا محترم کورد د خلکو لپاره د قيام ذريعه گرځولی او عزتمنه مياشت او نذرشوي او اميل په غاړه څاروي هم. دا د دې لپاره چې پوه شئ چې الله په ټولو هغه شيانو پوهيږي چې په آسمانونو او ځمکي کي دي او دا چې الله په هر څه ښه پوه دی.

دلته الله تعالی کعبه او عزتمني مياشتي خلکو ته د سمون بېلکي معرفي کړي دي. بيت الله او عزتمني مياشتي د خلکو لپاره د سمون اوبقا ذريعه په دې ډول دي چې په دغو مياشتو کي هر موروران او ډاډمنه فضا خلکو ته بر ابرېږي او که په بل وخت کي جگړه پيل شوې هم وي دا وخت به درول کېږي؛ تر څو دا فرصت ورکول شي چې دوی خپلي چاري سمې کړي؛ په عزتمنو مياشتو کي د جگړې د پيل کولو اجازه نشته، البته که چا يرغل وکړ، جواب ئې کېدای شي. (سورة التوبة: ۳۶ وسورة البقرة: ۱۹۴ وکوره. عزتمني مياشتي، څلوردي، جگړه پيلول په دغو مياشتو کي جواز نه لري او دا څلور مياشتي دي: ذو القعدة، ذو الحجة، محرم ورجب. (صحيح البخاري: ۴۶۶۲ وکوره).

د بيت الله چاپېريال (ټول حرم) په هکله هم الله تعالی ويلي دي:

﴿ أُولَٰئِكَ يَرَوْنَ أَنَا جَعَلْنَا حَرَمًا ءَامِنًا وَيَخْطَفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ ۖ أَفَأَبْتَلِلِ يَوْمِنَا وَيَنْعَمَ اللَّهُ يَكْفُرُونَ ۗ ﴾ المکون: ۶۷

ژباړه: آيا دوی دې ته نه گوري چې حرم مي امن والا جوړ کړی دی په داسي حال کي چې د دوی په شا وخوا کي خلک تېښتول کېږي، آيا نو دوی په باطل معبود باور کوي او د الله د نعمتونو څخه انکار کوي.

(ب) د بلي خوا حج د ابراهيم عليه السلام څخه د راپاته شوي تعليماتو برخه ده چې د خپل وطن د امن او اقتصاد په هکله ئې قرآن کریم تکلاره داسي بيانوي:

﴿ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ ءَامِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۗ رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّونَ كَثِيرًا ۗ مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَعْصِي فَإِنَّهُ مِنِّي ۗ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۗ رَبَّنَا إِنِّي أَتُوبُ إِلَيْكَ ۗ رَبَّنَا اجْعَلْ لَنَا صِلَةً لِّعِبَادِكَ ۗ ﴾ ابراهيم: ۳۵ - ۳۷

ترجمه: چې کله ابراهيم وويل: اي زما ربه! دا وطن امن والا جوړ کړي، ما او زامن مي د ټټانو د بندگي څخه لري وساتي. اي ربه! بې شکه دوی ډېر انسانان گمراه کړي دي، نو چا چې زما لارروي وکړه، هغه زما ملگري دی او چا چې زما بې امري وکړه نو بې شکه ته

بخښونکي مهربان يې. اې زموږ بڼه! بې شکه ما خپل ځيني اولادونه ستا د عزتمند کورد څنگه په داسي مانده کي واوسول چي هغه بې کرهني دی. اې زموږ بڼه! (دا) د دې لپاره چي لمونځ سم سيده وساتي؛ نو د خلکو زړونه داسي جوړ کړي چي دوی ته ميل کوي. دوی ته د حاصلاتو څخه روزي ورکړي؛ گوندي دوی ستا منندوی جوړ شي.

دلته ابراهيم عليه الصلاة والسلام په خپله دعا کي د الله تعالی څخه د وطن امنيت، اقتصاد (خورنيز توکي) او د شرک څخه نجات غوښتی. نو دا ښيي چي د ابراهيم عليه السلام د ملت هر لاروی بايد خپل د وطن لپاره سوله، امن او پياوړی اقتصاد وغواړي؛ ځکه دا هغه نعمتونه دي چي ژوند ورسره سمېږي؛ د مشرکانو د پلمو په رد کي الله تعالی ويلي: ﴿ وَقَالُوا إِن نَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْلَمْ نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا ؕ أَمِنَّا يَجِبُ إِلَيْهِ فَمَرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ رَزَقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ القصص: ٥٧

ترجمه: کافرانو ويلي: که د هغه هدايت لارروي وکړو چي ستاسره شته، موږ دخپلي ځمکي تېستول کېږو. آیا دوی ته مي په خوندي حرم کي ځای نه دی ورکړی چي د هر شي حاصلات ورته را جمع کېږي زموږ د لوري د روزی په توگه؟ خود دوی ډېری نه پوهېږي.

دلته د حرم اړوند الله تعالی دوه نعمتونه ياد کړي دي: يو امنيت. بل هر ډول حاصلات (خورنيز توکي) ورته را رسېدل. امنيت او اقتصاد هغه لوی نعمتونه دي چي شکر ئې الله تعالی پر خپلو بندگانو فرض کړی، ورته ويلي ئې دي: ﴿ فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَآمَنَهُم مِّنْ حَوْفٍ ﴾ قېش: ٣ - ٤

ژباړه: نو خلک دي د دې کورد هغه څښتن عبادت کوي چي د لوږي څخه ئې وساتل او د وېري څخه ئې په امن کړل.

امنيت او اقتصاد هغه نعمتونه دي چي ناشکري ئې انسان د ذلت او خواری سره مخامخ کوي؛ الله تعالی ويلي دي: ﴿ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَوْمًا كَانَتْ ءَامِنَةً مُّطْمَئِنَّةً يَأْتِيهَا رِزْقٌهَا رِزْقًا مِّن كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴾ النحل: ١١٢

ترجمه: الله مثال بيان کړی د يوشار چي ببغمه وو، روزي ئې د هر ځايه په پراخه ډول ورته راتله خود الله د نعمتونو نا شکري ئې وکړه، نو الله دوی په لوږي او وېري وپوښل د هغه څه په وجه چي دوی کول.

د پخوانيو يمني عربو يوه قبيله چي د سبا په نامه يادېدل، په اړه ئې الله ويلي: ﴿ وَحَمَلْنَا بَيْنَهُم وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَهْرَةَ وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَيَأْمَأَمَ ءَامِنِينَ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعُدَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴾ سبا: ١٨ - ١٩

ترجمه: د دوی او هغه ښار ترمنځ چي برکت مي په کي اچولی وو، يو بلته ښکاره کلي مي جوړ کړه، د منزل اندازه مي په کې معلومه کړه (ورته مي وويل): د شېې او د ورځي ببغمه په کې گرځئ. نو دوی وويل: اې زموږ بڼه! زموږ د سفرونه په منځ کي لري والی راوړې او د ځانو سره ئې ظلم وکړ، نو دوی مي د تاريخ برخه (عبرتي قصې) وگرځولې او په مکمل ډول مي سره ټوټه ټوټه کړل؛ په دې کار کي يقيناً هر صبرکوونکي احسان منونکي ته عبرتي دلائل دي.

کوم څه چي د وطن د امن او ارزښت په اړه دلته قرآن کریم ياد کړي دي، عقل هم دغه تاييدوي؛ ځکه نن تجربي دا ښوولې چي مسجد حرم ته هم څوک د خپل وطن د پېژندپاڼي پرته نه شي تلای، د دې سره چي په مسجد حرم کي الله تعالی ټولو خلکو ته مساوي حق ورکړي دی، په دې اړه ئې ويلي دي:

﴿ وَالْمَسْجِدَ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنَكُفِ فِيهِ وَالْبَادِ... ﴾ الحج: ٢٥

ژباړه: هغه مسجد حرام چي خلکو ته مي داسي گرځولی چي د بهر راتلونکي او ځايي اوسېدونکي مي پکښې برابروځولي دي. دغه مسجد حرم چي د قرآن کریم په متن کي خلک په هغه کي برابروځولي دي، دغه ته هم څوک د خپل ملي هويت يا پاسپورټ درلودلو پرته نه شي ورتلای.